Lietas Nr. C22037111
Lietas arhīva Nr. CA-0208-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

šādā sastāvā: sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Mežale,

tiesneses V.Lohova, S.Vasiļevska,

ar sekretāri I.Belasovu,

2013.gada 22.oktobrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 95, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ātrais kredīts" apelācijas sūdzību par Ludzas rajona tiesas 2013.gada 28.maija spriedumu civillietā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ātrais kredīts" prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Ātrais kredīts" 2011.gada 28.septembrī iesniedza Ludzas rajona tiesā prasības pieteikumu pret /pers. E/ par parāda piedziņu (lietas 8.lapa), norādot, ka atbildētāja 2009.gada 29.jūnijā SIA „Ātrais kredīts" mājas lapā www.atraiskredits.lv aizpildīja reģistrācijas formu, apliecināja, ka piekrīt Kredītlīguma noteikumiem, apstiprināja reģistrāciju un no sava uz prasītājas kontu veica reģistrācijas maksājumu Ls 1,00 apmērā.

Pēc reģistrācijas maksājuma veikšanas atbildētāja atbilda klienta ņēmēja statusam, saņēma no prasītāja īsziņu ar lietotāja ID un klienta statuss atbildētājai tika mainīts uz kredīta ņēmēja statusu.

Atbildētāja izvēlējās kredīta nosacījumus, tos apstiprināja, līdz ar to saņēma no prasītājas Kredītu nosacījumus apstiprinošu īsziņu un prasītāja 2009.gada 29.jūnijā pārskaitīja pieprasīto kredītu Ls 80 apmērā uz atbildētājas norādīto bankas kontu, nosakot atmaksas termiņu 20 dienas.

Prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Civillikuma 1401., 1402. un 1403.pantu kreditors un kredīta ņēmējs atļautā kārtā izdarīja darbības tiesisku attiecību nodibināšanai. Līdz ar to puses noslēdza savstarpēji saistošu tiesisku darījumu - līgumu, vienojoties par darījuma noteikumiem. Atbilstoši Civillikuma 1587.pantam atbildētājai bija pienākums izpildīt saistības, jo prasītāja no savas puses saistības bija izpildījusi pilnā apmērā, kā to nosaka Civillikuma 1591.pants.

Atbildētājai saskaņā ar kredīta līguma noteikumu 4.1.punktu un Civillikuma 1943. un 1760.pantu bija pienākums kreditoram samaksāt aizdevuma summu Ls 96 (aizdevums Ls 80 un pielīgtie procenti par kapitāla lietošanu Ls 16 divdesmit dienām) līdz 2009.gada 20.jūlijam vai saskaņā ar noteikumu 4.9.punktu veikt Ls 16 iemaksu, lai pagarinātu Kredīta termiņu.

Uz prasības iesniegšanas dienu atbildētāja nav veikusi nevienu iemaksu, līdz ar to nav atmaksājusi prasītājai aizdevuma pamatsummu Ls 80 un procentus par kapitāla lietošanu Ls 16 apmērā.

Atbildētāja savas saistības noteiktajā termiņā neizpildīja. Tāpēc saskaņā ar līguma noteikumu 8.punktu „Noslēguma noteikumi" prasītāja nosūtīja vairākus brīdinājumus īsziņu veidā uz atbildētājas norādīto telefona numuru un elektroniskā pasta adresi. Atbildētāja nereaģēja uz šiem brīdinājumiem un neuzskatīja par vajadzīgu doto aizdevumu atmaksāt norādītajā termiņā, kā arī nav centusies vienoties ar prasītāju par citiem atmaksas termiņiem. Līdz ar to prasītāja saskaņā ar līguma noteikumu 5.1.punktu uzsāka aprēķināt nokavējuma procentus 2% apmērā no laikā neapmaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu, pamatojoties uz Civillikuma 1946., 1756. un 1763.pantu. Atbildētāja ir kavējusi 778 dienas (no 2009.gada 20.jūlija līdz 2011.gada 6.septembrim), līdz ar to nokavējuma nauda ir Ls 1 244,80 (Ls 80 x 2% x 778 dienas). Taču sakarā ar to, ka nokavējuma nauda ir tik nesamērīgi liela, prasītāja lūdz piedzīt nokavējuma naudu Ls 220 apmērā.

Kredīta līguma noteikumu 5.3.punkts noteic, ja kredīta ņēmējs savlaicīgi neatmaksā kredītu vai tā daļu un/vai kredīta maksājumu kavē ilgāk nekā astoņpadsmit kalendārās dienas no kredīta vai tā daļas atmaksas dienas, kredīta ņēmējs papildus maksā kreditoram līgumsodu Ls 20 apmērā.

Tā kā atbildētāja saistības nepildīja labprātīgi un prasītāja bija spiesta vērsties pret atbildētāju ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, prasītājai ir radušies zaudējumi Ls 5,25 apmērā, kas izriet ar lietas izskatīšanu saistīto

izdevumu samaksu. Tā kā zaudējumi radušies atbildētājas bezdarbības rezultātā, Civillikuma 1773.panta izpratnē šie zaudējumi ir atzīstami par tiešiem zaudējumiem. Atbilstoši Civillikuma 1775.panta noteikumiem katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz kredīta līguma noteikumiem, Civillikuma 1401., 1404., 1403., 1587., 1590., 1722., 1756., 1763., 1773., 1775., 1943.pantu, prasītāja lūdz tiesu:

1. piedzīt no atbildētājas parādu Ls 336, kas sastāv no kredīta parāda un procentu summas Ls 96, nokavējuma naudas Ls 220 un līgumsoda Ls 20 apmērā;
2. piedzīt no atbildētājas zaudējumus Ls 5,25 apmērā;
3. piedzīt no atbildētājas tiesāšanas izdevumus Ls 54,80 apmērā, kas sastāv no samaksātās valsts nodevas Ls 50,40 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem Ls 4,40 apmērā;
4. piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus par atbildētājas deklarētās dzīvesvietas izziņu Ls 3 apmērā;
5. noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 2% procentus dienā no neatmaksātās kredīta summas Ls 80, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

/pers. E/ 2011.gada 10.oktobrī iesniedza tiesā rakstveida paskaidrojumu sakarā ar SIA „Ātrais kredīts" celto prasību, norādot, ka viņa kredītu SIA „Ātrais kredīts" nav ņēmusi (lietas 32.lapa).

Ar Ludzas rajona tiesas 2013.gada 28.maija spriedumu noraidīta pilnīgi SIA „Ātrais kredīts" prasība pret /pers. E/ par parāda piedziņu (lietas 64.-65.lapa).

Pirmās instances tiesa noskaidroja, ka 2009.gada 29.jūnijā atbildētājas vārdā prasītājas mājas lapā www.atraiskredits.lv bija aizpildīta reģistrācijas forma, apliecināta piekrišana kredītlīguma noteikumiem (kredīta līguma kopējiem noteikumiem, kuru AKST kods ir 88C3 8D71 106E F24C E257 OC9E C335 4797), apstiprināta reģistrācija un no konta LV26HABA0551025732873 uz prasītājas kontu AS ,,Swedbank" /konta numurs/ veikts reģistrācijas maksājums Ls 1,00 apmērā. Prasītāja 2009.gada 29.jūnijā pārskaitīja pieprasīto kredītu Ls 80 apmērā uz atbildētājas norādīto bankas kontu.

No 2012.gada 16.aprīļa Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa paziņojuma izriet, ka, pamatojoties uz atbildētājas iesniegumu, 2012.gada 6.janvārī uzsākts kriminālprocess Nr.11290001112 pēc piederības pie noziedzīga nodarījuma grupas objekta saskaņā ar Krimināllikuma XVIII nodaļu.

Saskaņā ar 2012.gada 15.novembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa izziņu, 2012.gada 1.februārī pieņemts lēmums par atbildētājas atzīšanu par cietušo kriminālprocesā Nr.11290001112. Minētajā lietā notiek pirms tiesas izmeklēšana, vainīgās personas nav noskaidrotas, galīgais lēmums nav pieņemts.

Noskaidroja, ka atbildētāja 2009.gada 29.jūnijā AS ,,Swedbank" filiālē „Deglavs" aizpildīja anketu ar informāciju par klientu, norādot savus datus, noslēdza arī konta līgumu un atvēra kontu.

Tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 1427., 1440., 1445., 1459., 1511., 1533.pantu, lietā pievienotajiem dokumentiem, secināja, ka atbildētāja pati neaizpildīja prasītājas mājas lapā www.atraiskredits.lv reģistrācijas formu un nepiekrita kredītlīguma noteikumiem, kā arī neveica reģistrācijas maksājumu no sava konta AS ,,Swedbank". Viņa brīvi, bez maldības neizteica savu gribu slēgt aizdevuma līgumu internetā. Tiesa atzina, ka atbildētājas paskaidrojumi pierāda, ka divi vīrieši viņai piedāvāja darbu, tāpēc ieguva viņas personas datus, līdz ar to atbildētāja prettiesīgi maldināta, lai AS ,,Swedbank" atvērtu kontu uz sava vārda, un citas personas to norādītu kredīta summas saņemšanai. Atbildētāja, saņēmusi informāciju par kredīta atmaksu, vērsās policijā un paziņoja par krāpšanu attiecībā pret viņu.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka atbildētājas tiesā sniegtie paskaidrojumi apstiprinās ar AS ,,Swedbank" anketu par klientu, konta līgumu un konta atvēršanu. Minētās darbības bankā 2009.gada 29.jūnijā atbildētāja veica pēc citu personu lūguma, kad arī prasītājas mājas lapā www.atraiskredits.lv bija aizpildīta reģistrācijas forma. Turklāt reģistrācijas formā atbildētājas darba vieta bija norādīta SIA „Baltic BC", ar ko atbildētājai, saskaņā ar viņas paskaidrojumiem, nebija nekāda sakara.

Tiesa atzina, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tieši /pers. E/ mājas lapā www.atraiskredits.lv aizpildīja reģistrācijas formu un noslēdza aizdevuma līgumu. Kā arī atzina, ka atbildētāja bija ar viltu maldināta par patiesajiem bankas konta atvēršanas mērķiem no citu personu puses un viņai nebija brīvas gribas noslēgt aizdevuma līgumu interneta vidē. Līdz ar to atbildētāja nevar atbildēt par citu personu prettiesiskajām darbībām nolūkā izkrāpt aizdevuma summu.

SIA „Ātrais kredīts" iesniedza apelācijas sūdzību par šo Ludzas rajona tiesas 2013.gada 28.maija spriedumu (lietas 69.-71.lapa), norādot, ka spriedums ir nepamatots un atceļams, tāpēc pārsūdz to pilnā apmērā.

Norāda, ka prasītāja prasības pieteikumam pievienojusi kredīta līguma kopējos noteikumus, kuros noteikts, kā notiek aizdevuma līguma noslēgšana neklātienē, reģistrējoties un piesakoties aizdevuma saņemšanai prasītājas interneta mājas lapā www.atraiskredits.lv.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz Civillikuma 1511., 1537.pantu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.pantu, norāda, ka kredīta līguma noteikumos noteikts, lai saņemtu no prasītājas kredītu, kredīta ņēmējam ir jāveic sekojošas darbības: reģistrācijas formā jānorāda savi dati atbilstoši noteikumiem un pēc iepazīšanās ar līgumu jāapliecina, ka kredīta ņēmējs ir iepazinies un piekrīt kredītlīguma vispārējiem noteikumiem. Tālāk kredīta ņēmējam ir jāapstiprina reģistrācija un jāveic reģistrācijas maksājums, ko drīkst veikt tikai no kredīta ņēmēja personīgā konta, kurā vēlas saņemt kredīta summu. Līdz ar to klients, veicot reģistrācijas maksājumu, apstiprina reģistrāciju. Pēc reģistrācijas kredīta ņēmējs izvēlas kredīta nosacījumus, atzīmējot vēlamos kredīta nosacījumus prasītājas interneta mājas lapā vai nosūtot īsziņas veidā.

Konkrētajā gadījumā maksājuma uzdevums apliecina, ka prasītājas kontā no atbildētājas konta saņemts reģistrācijas maksājums Ls 1,00 apmērā, kurā kā maksājuma mērķis, ievērojot kredīta noteikumus, norādīts: „apstiprinu reģistrāciju un kopējos līguma noteikumus". Kā arī no lietā pievienotā maksājuma uzdevuma izriet, ka prasītāja, atbildoši līguma noteikumiem, ir pārskaitījusi atbildētājai uz kontu, no kura tika veikts reģistrācijas maksājums, kredīta summu.

Tādējādi, pamatojoties uz Civillikuma 1934. un 1946.pantu, ir atzīstams, ka puses atbilstoši kredīta noteikumiem vienojušās par aizdevuma nosacījumiem, un atbildētāja apņēmās atdot prasītājai aizdevumu un samaksāt aizdevuma lietošanas procentus.

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētāja savas kredīta līgumā pielīgtās maksājuma saistības līgumā noteiktajā termiņā pilnībā nav izpildījusi, lai gan Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata par nepamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, par to, ka atbildētāja pati neaizpildīja prasītājas mājas lapā www.atraiskredits.lv reģistrācijas formu un nepiekrita kredītlīguma noteikumiem, kā arī neveica reģistrācijas maksājumu no sava konta AS ,,Swedbank". Šajā konkrētajā gadījumā pati tiesa konstatēja, ka uzsāktajā krimināprocesā, kurā atbildētāja atzīta par cietušo, vēl notiek pirmstiesas izmeklēšana un vainīgās personas nav noskaidrotas, galīgais lēmums nav pieņemts.

Prasītāja uzskata, ka apstāklis, ka atbildētāja ir iesniegusi iesniegumu valsts policijā, uz kura pamata uzsākts kriminālprocess un atbildētāja atzīta par cietušo, nepierāda faktu, ka atbildētāja nav veikusi reģistrāciju prasītājas mājaslapā un saņēmusi aizdevumu. Konkrētajā gadījumā tiesa vadījusies tikai pēc atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem, jo personas, kuras saņēmušas aizdevumu atbildētājas vietā, nav noskaidrotas un paskaidrojumi no šīm personām par lietas faktiskajiem apstākļiem nav saņemti. Turklāt tiesa nav ņēmusi vērā to, ka atbildētāja vērsusies policijā ar iesniegumu tikai tad, kad saņēma prasītājas sūtītās brīdinājuma vēstules.

Prasītāja uzskata, ka šajā situācijā pirmās instances tiesai, lai vispusīgi un pamatoti pieņemtu spriedumu lietā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktu, bija pienākums apturēt tiesvedību lietā, līdz tiks pabeigts iepriekš minētais kriminālprocess.

Turklāt prasītāja uzsver, ka nav saprotams, kāpēc pirmās instances tiesa savā spriedumā priekšroku devusi atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē un atzinusi tos par pierādījumiem, bet citus pierādījumus nav izvērtējusi, piemēram, tiesa atzinusi par pierādītu atbildētājas apgalvojumu, ka atbildētāja nav strādājusi SIA „Baltic BC". Uzskata, ka tādējādi tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 97.panta trešo daļu. Saskaņā ar judikatūru tiesa nav tiesīga izvēlēties, kurus pierādījumus vērtēt un kurus atstāt bez vērtēšanas. Ja pierādījumi iesniegti un tiesa tos pieņēmusi, tad tiesai obligāti jāpārbauda visi pieteiktie pierādījumi un jādod tiem vērtējums *(Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniekā redakcijā. – Rīga: TNA, 2006)*.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pirmās instances tiesa pārkāpusi pušu sacīkstes principu, lai tiesas spriedums būtu taisnīgs. Tiesa, izskatot lietu, nostājās atbildētājas pusē, nemaz nevērtējot prasītājas iesniegtos pierādījumus.

Pirmās instances tiesa spriedumā norāda, ka atbildētāja nav parakstījusi nevienu dokumentu par aizdevuma saņemšanu, taču nav ņēmusi vērā, ka prasītāja ar atbildētāju noslēgusi distances līgumu un tā forma neparedz pušu parakstus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz tiesu:

1. atcelt Ludzas rajona tiesas 2013.gada 28.maija spriedumu un apmierināt SIA „Ātrais kredīts" prasību;
2. piedzīt no atbildētājas prasītājas labā samaksāto valsts nodevu Ls 50,40 un visus ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja /pers. E/ apelācijas sūdzībai nepiekrita un lūdza pilnīgi noraidīt prasību, jo viņa kredītu SIA „Ātrais kredīts" nav ņēmusi.

Prasītāja 2013.gada 5.augustā iesniedza pieteikumu, kurā lūdza izskatīt lietu bez pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

Noklausījusies atbildētājas paskaidrojumus tiesai, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka prasība apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Turklāt saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta otro daļu apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā. Prasības priekšmeta un pamata grozījumi nav pieļaujami.

No iepriekš minētas tiesību normas izriet, ka lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā noteic:

1) prasības pieteikums (atbilstoši Civilprocesa likuma 192.opantam un 426.panta otrajai daļai apelācijas instances tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas);

2) pirmās instances tiesas spriedums (izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā);

3) apelācijas sūdzība (apelācijas instances tiesa izskata pēc būtības prasītāja celto prasību - vai nu pilnā apjomā, vai kādā tās

daļā, atkarībā no apelācijas sūdzībā norādītā).

Tādējādi, ievērojot iepriekš minēto, lietā jānoskaidro, vai pastāv likumā paredzēti priekšnosacījumi, lai atzītu, ka atbildētāja tiesiski noslēdza aizdevuma līgumu un nepildīja no šā līguma izrietošas saistības. Līdz ar to no atbildētājas piedzenami:

1) parāds Ls 336, kurā ietilpst kredīta parāds Ls 80 un kredīta lietošanas procentu summa Ls 16, nokavējuma nauda Ls 220 un līgumsods Ls 20;

2) zaudējums Ls 5,25;

3) tiesāšanas izdevumi Ls 54,80, t.i., samaksātā valsts nodeva Ls 50,40 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 4,40;

3) ar lietas vešanu saistīti izdevumi par atbildētājas deklarētās dzīvesvietas izziņu Ls 3.

Turklāt prasītāja lūdz noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 2% procentus dienā no neatmaksātās kredīta summas Ls 80, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pierādījumu jēdzienu, pieņemšanu un novērtēšanu noteic Civilprocesa likuma 15.nodaļas normas, kas izvirza pietiekoši konkrētas prasības pierādījumu pārbaudes un novērtēšanas jomā, tostarp arī to, ka pierādījumi vērtējami vispusīgi, pārbaudot katra pierādījuma būtību. Tādēļ prasītājas norādei, ka pirmās instances tiesa konsekventi nepiemēroja Civilprocesa likuma 97.pantu, ir nozīme visu lietas faktisko apstākļu noskaidrošanā kopsakarā un savstarpējā sakarībā apelācijas instances tiesā.

Šai sakarā Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka prasītāja īstenoja ar Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 10.punktu un 413.pantu piešķirtās tiesības iesniegt apelācijas sūdzību, kurā sniedza priekšstatu par strīda faktiem, pierādījumiem, tiesību normu traktējumiem un citiem apstākļiem. Tādējādi konkrētajā gadījumā Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka tika ievērots Civilprocesa likuma 9.pantā iekļautais pušu līdztiesības princips, kas izriet no vispārējā cilvēktiesību vienlīdzības principa, kas nostiprināts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14.pantā, Satversmes 91.pantā, likuma „Par tiesu varu" 4.pantā.

Civillietu tiesas kolēģija nodibināja, ka kredīta līguma noteikumu 3.punktā noteikts, lai saņemtu no prasītājas kredītu, kredīta ņēmējam ir jāveic sekojošas darbības: reģistrācijas formā jānorāda savi dati atbilstoši noteikumiem un pēc iepazīšanās ar līgumu jāapliecina, ka kredīta ņēmējs ir iepazinies un piekrīt kredītlīguma vispārējiem noteikumiem. Tālāk kredīta ņēmējam ir jāapstiprina reģistrācija un jāveic reģistrācijas maksājums, ko drīkst veikt tikai no kredīta ņēmēja personīgā konta, kurā vēlas saņemt kredīta summu. Pēc reģistrācijas kredīta ņēmējs izvēlas kredīta nosacījumus, atzīmējot vēlamos kredīta nosacījumus prasītājas interneta mājas lapā vai nosūtot īsziņas veidā (lietas 9.-10.lapa).

Tā 2009.gada 29.jūnijā /pers. E/ vārdā prasītājas mājas lapā www.atraiskredits.lv bija aizpildīta reģistrācijas forma (lietas 27.lapa), apliecināta piekrišana kredītlīguma noteikumiem (kredīta līguma kopējiem noteikumiem, kuru AKST kods ir 88C3 8D71 106E F24C E257 OC9E C335 4797), apstiprināta reģistrācija un no konta LV26 HABA 0551 0257 3287 3 uz prasītājas kontu AS ,,Swedbank" /konta numurs/ veikts reģistrācijas maksājums Ls 1 (lietas 9.-13., 26.lapa). AS ,,Swedbank" 2013.gada 2.oktobrī precizēja, ka minētais reģistrācijas maksājums veikts no /pers. E/ norēķinu konta ar internetbankas starpniecību.

Prasītāja 2009.gada 29.jūnijā pārskaitīja pieprasīto kredītu Ls 80 apmērā uz /pers. E/ norādīto bankas kontu LV26 HABA 0551 0257 3287 3 (lietas 25.lapa).

Savā apelācijas sūdzībā prasītāja uzsvēra, ka iepriekš norādīto /pers. E/ darbību kopums apstiprina, ka 2009.gada 29.jūnijā atbildētāja, piekrītot aizdevuma līguma noslēgšanas noteikumiem, saņēma aizdevumu Ls 80.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja (kā pakalpojuma sniedzēja) un atbildētāja (kā patērētāja) noslēdza distances līgumu, bet proti, vienošanos starp patērētāju un pakalpojuma sniedzēju, pamatojoties uz pakalpojuma sniedzēja piedāvājumu ar elektroniskā pasta starpniecību. Šai sakarā galvenā distances līguma pazīme ir tāda, ka līgums tika noslēgts pusēm klāt neesot – ar distances saziņas līdzekļu starpniecību.

Savukārt /pers. E/ iebilda, ka kredītu SIA „Ātrais kredīts" nekad nav ņēmusi, pēc šīs civillietas ierosināšanas bija spiesta vērsties policijā. Proti, kredīta līgumu viņas vārdā noslēgusi viņai nezināmas personas, kuras piedāvāja viņai darbu un kurām viņa atdeva savu pasi, AS ,,Swedbank" saņemtos dokumentus par konta atvēršanu un piekļuvi internetbankai, kā arī kredītkarti. Atbildētāja uzsvēra, ka viņa atvēra kontu AS „Swedbanka" Rīgas filiālē, pie konta atvēršanas minētās personas nepiedalījās.

Apelācijas instances tiesā atbildētāja precizēja, ka 2009.gada vasarā viņai, slēdzot kontu AS ,,Swedbank", tapa zināms, ka uz viņas vārda tika noformēts kredīts, kuru viņa nav ņēmusi. 2009.gada rudenī viņa saņēma pirmo brīdinājumu par parādu saistību izpildi, bet viņa uz to, kā arī uz vēlāk saņemtajiem brīdinājumiem, nereaģēja savas nezināšanas dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma 1403.pantu tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai. Tas ir tiesību subjekta gribas akts. Taču atbilstoši Civillikuma 1404.pantam katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā ne tikai gribas izteikums, bet arī pārējie tiesiskā darījuma sastāva elementi – dalībnieki, priekšmets, sastāvdaļas un forma. Tikai pastāvot vienlaicīgi viesiem tiesiskā darījuma sastāva elementiem, tiesiskais darījums ir spēkā.

Lietā puses neapstrīd, ka atbildētājas 2009.gada 29.jūnija reģistrācijas maksājumam (lietas 26.lapa), kas izdarīts ar internetbankas starpniecību jeb ar autorizācijas rīku izmantošanu, ir tāds pats juridisks spēks, kā maksājuma rīkojumam papīrā formā. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka ar savu parakstu /pers. E/ apliecināja, ka viņa ir iepazinusies un piekrīt kredīta līguma noteikumiem, kā to nosaka kredīta līguma kopējo noteikumu 3.punkts. Tādējādi atbilstoši Civillikuma 1431.pantam atzīstams, ka, atbildētāja piekrīt kredīta līguma noteikumiem un parakstot maksājuma uzdevumu ar reģistrācijas maksājumu Ls 1, viņa apliecinājusi tā noslēgšanas faktu, proti, aizdevuma līgumu ir parakstījusi ar internetbankas starpniecību.

Konkrētajā gadījumā apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka autorizācijas rīki, t.i., internetbankas lietotāja vārds, sākotnējā parole un kodu karte, kurus bankas darbinieki izsniedza personīgi /pers. E/, tiek uzskatīti par konfidenciālu informāciju un to nav atļauts atklāt nevienai trešajai personai, turklāt /pers. E/ kā lietotājas pienākums bija veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu šo datu konfidencialitāti. Pretēji minētajiem nosacījumiem, /pers. E/ (no viņas vārdiem) autorizācijas rīkus AS „Swedbanka" nodevusi kādām trešajām personām.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka konkrētajā gadījumā attiecībā uz /pers. E/ darbībām, parakstot aizdevuma līgumu, nevar runāt par maldību, un persona, kas apzināti atļāva trešajām personām izmantot konfidenciālo informāciju, t.i., veikt darbības, kuras tiesiski atzīstamas par pašas atbildētājas darbībām, nevar konstatēt, ka viņai nebija priekšstata par darījumu, kādēļ līgums būtu uzskatams par spēkā neesošu.

Pamatojoties uz norādītajiem apstākļiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja pat minimālajā līmenī nav parūpējusies par savām interesēm. Pat, ja prasītāja noslēgusi līgumu, nezinot tā saturu, tad ar savu parakstu viņa apliecināja, ka zina līguma saturu un piekrita jebkādam līguma saturam. Turpretim Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka darījuma parakstīšanu, to vispār neizlasot, kā to būdama izdarījusi rīcībspējīga persona, konkrētajā gadījumā izdarījusi L.G., nevar traktēt kā nepareizu īstenībā neatbilstošu priekšstatu par darījuma priekšnosacījumiem vai informācijas trūkumu"(*Senāta 2005.gada 5.oktobra spriedums lietā N.SKC-607*).

Šai sakarā apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka par aizdevuma līguma noslēgšanu atbildētājai kļuva zināms 2009.gada 23.jūlijā, kad viņa slēdza kontu AS „Swedbanka", taču iesniegumu policijā viņa iesniedza tikai 2012.gada 6.janvārī, t.i., jau pēc šīs civillietas ierosināšanas (lietas 39.lapa). Kā arī, 2009.gada rudenī, saņemot brīdinājumu par parāda saistību nokārtošanu, atbildētāja nav vērsusies policijā ar iesniegumu par iespējamo krāpšanu.

Lietā pievienots 2012.gada 16.aprīļa Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa paziņojums, kurā norādīts, ka, pamatojoties uz /pers. E/ iesniegumu, 2012.gada 6.janvārī uzsākts kriminālprocess Nr.11290001112 pēc piederības pie noziedzīga nodarījuma grupas objekta saskaņā ar Krimināllikuma XVIII nodaļu. Uz /pers. E/, /personas kods/, un viņas vīra /pers. O/ vārda 2009.gada 29.jūnijā noformēts SMS credit.lv aizdevuma kredīts, izmantojot IP adreses: 83.99.176.203 (AS „Baltcom"), piešķirta SIA „AJ-GUN", A.Saharova ielā 27, Rīgā, un 159.148.89.66 (SIA „LATNET serviss"), piešķirta IT „NOVA" Brīvības ielā 159-212, Rīgā. Kriminālprocesa materiāli pēc piekritības nosūtīti Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldei (lietas 39.lapa).

Saskaņā ar 2012.gada 15.novembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa izziņu 2012.gada 1.februārī pieņemts lēmums par /pers. E/ atzīšanu par cietušo kriminālprocesā Nr.11290001112, bet vainīgās personas nav noskaidrotas, galīgais lēmums nav pieņemts (lietas 54.lapa).

Apelācijas instances tiesā atbildētāja nav paskaidrojusi, kādi pastāvēja objektīvie šķēršļi viņai ziņot par iespējamu noziedzīgu nodarījumu tiesībsargājošajā instancē 2009.gada jūlijā, kad viņai kļuva zināms par strīdus aizdevumu, kas rada šaubas par atbildētājas paskaidrojumiem saistībā ar darījuma noslēgšanas apstākļiem.

Tā, maldība, kās tas izriet no Civillikuma 1441.panta, ir darījuma dalībnieka nepareizs, īstenībai neatbilstošs priekšstats par apstākļiem, kas saistīti ar darījuma priekšnoteikumiem, saturu, tiesiskajām sekām, un tā var rasties, piemēram, informācijas trūkuma, vai šīs informācijas kļūdainas izpratnes dēļ. Pie tam maldība jāpierāda tam, kas uz to atsaucas.

Savukārt viltus 1459.panta izpratnē ir kādas ieinteresētas personas mērķtiecīga nevardarbīga darījuma dalībnieka ietekmēšana ar negodīgiem līdzekļiem, lai viņu piedabūtu darboties pretēji savām interesēm.

Kā norādīts juridiskajā literatūrā, „lai kādas personas izdarītu maldinājumu, kas pamudinājis otru personu noslēgt darījumu, atzītu par viltu Civillikuma 1459.panta izpratnē, ir obligāti jākonstatē priekšnoteikumi: 1)maldinājums, 2)cēloņsakarība starp maldinājumu un pieviltās personas gribas izteikumu, 3)maldinājuma prettiesiskums, 4)tīšs maldinājums. Jā kāds no priekšnoteikumiem nepastāv, tad nav arī viltus un maldinātajai personai nav nekādu no viltus izrietošu prasījumu (*K.Balodis. Ievads civiltiesībās. Rīga; Zvaigzne ABC, 2007, 269.lpp.*).

Minētie apstākļi kopsakarā un savstarpējā sakarībā neliecina, ka uz konkrētajiem darījuma noslēgšanas apstākļiem attiecināmi minētās normās ietvertās definīcijas, jo darījuma parakstīšanu, to neizlasot (no atbildētājas vārdiem), kā to būdama rīcībspējīga persona izdarījusi /pers. E/, nevar traktēt kā nepareizu īstenībai neatbilstošu priekšstatu par darījuma priekšnoteikumiem vai informācijas trūkumu.

Tādējādi uz šīs civillietas izskatīšanas brīdi lietā nav iesniegti pierādījumi, ka strīdus aizdevuma līgums noslēgts maldības un viltus ietekmē, tādēļ tas uzskatams par spēkā esošu, kas rada tiesiskās sekas abām pusēm.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka 2009.gada 29.jūnijā starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju tika noslēgts aizdevuma līgums, ar kuru prasītāja izsniedza aizņēmējai aizdevumu Ls 80 apmērā, ar aizdevuma atmaksas termiņu - 20 dienas.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Tādējādi no prasītājas iesniegtā aprēķina izriet, ka neatmaksātā aizdevuma pamatparāda summa ir Ls 80 (lietas 8.lapa), kas minēto likuma normu kārtībā ir piedzenama no atbildētājas.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillietu tiesas kolēģija nodibināja, ka kredīta līguma kopējo noteikumu 5.3.punktā noteikts, ka ja kredīta ņēmējs savlaicīgi neatmaksā kredītu vai tā daļu un/vai kredīta maksājumu ilgāk nekā astoņpadsmit kalendāras dienas no kredīta vai tā daļas atmaksas dienas, kredīta ņēmējs papildus maksā kreditoram līgumsodu Ls 20 (lietas 10.lapa).

Procentu likmi par kredīta lietošanu puses noteikušas aizdevuma līguma speciālajos noteikumos, proti, to kopējā summa par

kapitāla lietošanu no 2009.gada 29.jūnija līdz 2009.gada 20.jūlijam ir Ls 16. Pamatojoties uz Civillikuma 1756.pantu, kredīta līguma noteikumiem un prasītājas iesniegto aprēķinu, no atbildētājas prasītājas labā ir piedzenama neatmaksāto procentu summa par kredīta izmantošanu Ls 16 apmērā (lietas 11.lapa).

Civillikuma 1720.pants noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu:

1) ja tieši tā bijis norunāts;

2) ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Prasībā prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu Ls 20 par saistību izpildes termiņa kavējumu.

Civillikuma 1716.panta izpratnē līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips, respektīvi - ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus, kas konkrētajā gadījumā ir ievērots. Turklāt apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka konkrētajā gadījumā parādu saistības nav pildītas ilgstoši. Tādējādi, no atbildētājas piedzenams līgumsods Ls 20 apmērā.

Saistību izpildes nodrošināšanai kredīta noteikumu 5.1.punktā ietverts nosacījums par nokavējuma procentiem, lai tādā veidā ietekmētu parādnieka gribu nepārkāpt saistību, proti, ja kredīta ņēmējs nepilda savus pienākumus un neveic kredīta atmaksu kredīta atmaksas dienā, tas maksā kreditoram kavējuma naudu 2 procentu apmērā no laikā nesamaksātas kredīta summas par katru nokavēto dienu.

Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, bet 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu, savukārt saskaņā ar šā likuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Kredīta līguma kopējo noteikumu 5.1.punktā ietverts nosacījums, ja kredīta ņēmējs nepilda savus pienākumus un neveic kredīta atmaksu tā atmaksās dienā, tas maksā kreditoram kavējuma naudu 2 procenta apmērā no laikā nesamaksātas kredīta summas par katru nokavēto dienu.

Saskaņā ar SIA „Ātrais kredīts" aprēķinu nokavējuma procenti par laika posmu no 2009.gada 20.jūlija līdz 2011.gada 6.septembrim ir Ls 1 244,80 (Ls 80 x 2% x 778 dienas), taču prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas nokavējuma procentus Ls 220 apmērā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nokavējuma procentu apmērs (2 %) ir pārāk liels, nesamērīgs un netaisnīgs. Kaut arī likums nenosaka procentu ierobežojumus, taču konkrētajā situācijā, kad ļoti īsā laika periodā (pēc 50 dienām) nokavējuma procenti ir sasnieguši kapitāla lielumu, kredīta līguma 5.1.punktā noteikto procentu apmēru 2 % dienā Civillietu tiesas kolēģija vērtē kā pārmērīgi augstu un neatbilstošu Civillikuma 1.pantā ietvertajam labas ticības principam.

Turklāt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.punkts noteic, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja patērētāju nostāda neizdevīgākā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

Savukārt atbilstoši šā speciālā likuma 6.panta trešās daļas 1.punktam līguma noteikums, kas ir pretrunā likuma 5.pantam, atzīstams par netaisnīgu. Tādējādi arī pēc minētā kritērija apelācijas instances tiesa ir tiesīga izvērtēt ikvienu, tostarp pušu nolīgto nokavējuma procentu likmi, ar noteikumu, lai pārliecinātos, vai tas atbilst labticīguma prasībām.

Atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punktam nokavējuma procentu maksāšana ir saistīta ar tiesību pārkāpumu – nokavējumu, taču to daba paliek tāda pati kā procentiem vispār, tas ir, arī nokavējuma procentu uzdevums ir nodrošināt ienākumus, ko dod kapitāls, atrodoties normālā apritē.

Prasītāja prasībā un apelācijas sūdzībā norāda, ka, sākot ar 2009.gada 20.jūliju ir aprēķināti nokavējuma procenti par to, ka atbildētāja turpina lietot prasītājai pienākošos naudu, kuru noteiktajā termiņā nav atmaksājusi. Kā redzams no parāda summas aprēķina, pēc līguma izbeigšanas nokavējuma procentu apmērs noteikts 2 % dienā, kas liecina nevis par aizdevēja vēlmi saņemt taisnīgu atlīdzību par kapitāla lietošanu, bet gan par aizņēmēja sodīšanu, kas savukārt neatbilst nokavējuma procentu mērķim civiltiesībās.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka prasītāja ilgā laikā posmā, respektīvi no 2009.gada 20.jūlija līdz 2011.gada 28.septembrim, prasību pret atbildētāju nav cēlusi, iegūstot iespēju iedzīvoties uz parādnieces rēķina, kas arī nav uzskatāma par godprātīgu rīcību, kas atbilst Civillikuma 1.pantam.

Ievērojot izklāstītos apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nokavējuma procentu lielums ir samazināms līdz 6 % gadā. Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā ir piedzenami nokavējuma procenti par laika posmu no 2009.gada 20.jūlija līdz 2013.gada 20.oktobrim (4 gadiem un 3 mēnešiem) Ls 20,20 apmērā, bet pārējā daļā prasība par nokāvējuma procentu piedziņu ir noraidāma. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 418.panta otrās daļas 3.punktu par jauniem prasījumiem, kas nav celti pirmās instances tiesā, nav uzskatāma procentu un pieaugumu pievienošana prasībai, līdz ar to apelācijas instances tiesa precizēja nokavējuma procentu aprēķināšanas periodu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu kreditorei atzīstamas tiesības saņemt no /pers. E/ likumiskos 6 % gadā no pamatparāda summas Ls 80 par laiku no 2013.gada 21.oktobra līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai). Kā jau minēts iepriekš, procentu apmēru 2 % dienā Civillietu tiesas kolēģija vērtē kā pārmērīgi augstu un neatbilstošu Civillikuma 1.pantā ietvertajam labas ticības principam. Tādējādi prasījums par tiesību noteikšanu saņemt procentus līdz sprieduma izpildei apmierināms Civilprocesa likuma 195.pantā norādītajā kārtībā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas secinājumi ir balstīti uz nepareizi novērtētiem pierādījumiem lietā, tiesa

nepareizi piemērojusi likumu normas, kas regulē strīdīgās tiesiskās attiecības, un nepamatoti pilnīgi noraidījusi prasību par parāda piedziņu.

Savā prasības pieteikumā prasītāja lūdza piedzīt zaudējumus Ls 5,25, proti, par ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem, kas radušies prasītājai, iesniedzot pieteikumu par saistību izpildi brīdinājuma kārtībā.

Tādējādi prasība celta par ārpuslīgumisko (delikta) atbildību un tiesību doktrīnā atzīts, ka „zaudējumu atlīdzināšanas pamati ir šādi: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no ievainojamības viedokļa: 2) zaudējumu esamība: 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļautu darbību"(*K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa, Rīga, 2006, 209.lpp.*).

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka šajā gadījumā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 5,25, kas radušies, prasītājai iesniedzot pieteikumu par saistību izpildi brīdinājuma kārtībā, nav atzīstami par zaudējumu Civillikuma 1770.panta izpratnē, kā to nepareizi savā prasības pieteikumā norādīja prasītāja. Līdz ar to prasība par zaudējumu Ls 5,25 piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otrās puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītas summas piespriež proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Latviešu valodas vārdnīca skaidro, ka „proporcionāls ir savstarpēji samērīgs, atbilstīgs; tāds, kura daļas ir pareizās, atbilstošās attiecībās" *(R:Avots, 2006, lpp.883.).*

Tā kā prasība apmierināta daļēji (par 40 %), tad atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, ievērojot Civillikumā 5.pantā paredzēto taisnīguma principu, no atbildētājas /pers. E/ prasītājas labā proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 1,76 (40 % no Ls 4,40) un valsts nodeva Ls 40,32 (40 % no Ls 100,80 (Ls 50,40 + Ls 50,40)).

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic atbildētāja pienākumu atmaksāt prasītājai izdevumus lietas vešanai ar nosacījumu, ja prasība apmierināta pilnīgi vai daļēji. Šīs normas uzdevums ir aizsargāt atbildētāju pret nepamatoti celtām prasībām.

Strīda ierosināšana tiesā atzīstama par pamatotu arī tad, ja prasība apmierināta daļēji. Tikai tad, ja prasība noraidīta, kas nozīmē, ka atbildētājs nebija devis iemeslu prasības celšanai, strīda ierosināšana tiesā atzīstama par nepamatotu. Konkrētajā gadījumā SIA „Ātrais kredīts" prasība apmierināta daļēji, līdz ar to prasītājai ir jāatlīdzina ar lietas vešanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu ir atlīdzināmi to faktiskajā apmērā. Tādēļ šie izdevumi Ls 3, ko prasītāja samaksājusi par izziņu, piedzenami no atbildētājas prasītājas labā (lietas 7.lapa).

Tādējādi pavisam no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesāšanās izdevumi Ls 45,08, kuros ietilpst valsts nodeva Ls 40,32, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 1,76, ar lietas vešanu saistītie izdevumi 3.

Noskaidrots, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmo daļu lietā aprēķināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanu pirmās instances tiesā Ls 10,26 un apelācijas instances tiesā Ls 3,30, kopā 13,56, kas nav samaksāti iepriekš (lietas 65., 77.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem no prasītājas valsts labā (proporcionāli prasības noraidītājai daļai) piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu piegādi Ls 8,11.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem no atbildētājas valsts labā (proporcionāli prasības apmierinātajai daļai) piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 5,41.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

prasību par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. E/, /personas kods/, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr.40103183139, labā aizdevuma pamatparādu Ls 80 (astoņdesmit lati), aizdevuma lietošanas procentus Ls 16 (sešpadsmit lati), nokavējuma procentus (6%) par laiku no 2009.gada 20.jūlija līdz 2013.gada 21.oktobrim Ls 20,20 (divdesmit lati 20 santīmi) un tiesāšanās izdevumus Ls 45,08 (četrdesmit pieci lati 08 santīmi), kopā Ls 161,28 (viens simts sešdesmit viens lats 28 santīmi).

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Ātrais kredīts" tiesības saņemt no /pers. E/ likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no parāda pamatsummas Ls 80 (astoņdesmit lati) par laiku no 2013.gada 21.oktobra līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Pārējā daļā noraidīt prasību pret /pers. E/ par nokavējuma procentu, zaudējuma un tiesas izdevumu piedziņu.

Piedzīt no /pers. E/, /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 5,41 (pieci lati 41 santīms).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr.40103183139, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 8,11 (astoņi lati 11 santīmi).

Noteikt /pers. E/ un sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Ātrais kredīts" labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas. Pēc ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas kvīts oriģināls šajā noteiktajā termiņā iesniedzams Latgales apgabaltiesā.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma uzdevumā norādot: saņēmēja iestāde – Valsts kase, kods – TRELLV22, maksājuma mērķis – 21499, dati lietas identificēšanai.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2013.gada 24.oktobra, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā, samaksājot drošības naudu Ls 200.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Mežale

Tiesnese S.Vasiļevska

Tiesnese V.Lohova